

Recenzní posudek na diplomovou práci Jany Čermákové „Ekochemické hry“

Zvolené téma diplomové práce hodnotím jako aktuální i jako zajímavé. Autorka v teoretické části práce prokázala dobrou orientaci v problematice her i v současně platných školských dokumentech. K tomu využila sice omezený počet odborné literatury, ale to v žádném případě nezpůsobilo zásadně nesprávný vhled do zkoumané problematiky.

Ve své práci si autorka stanovila jako hlavní cíl ověřit hypotézu, že „prostřednictvím her lze dosáhnout lepších a trvalejších výsledků v oblasti výuky ekochemie“ na ZŠ. A tady začíná první problém. V žádném dřívějším ani v současném školském dokumentu pro regionální školství se termín ekochemie nevyskytuje. (Ekochemie je např. dnes studijní obor na Palackého univerzitě.) I když řešená problematika souvisí např. s realizací průřezového tématu „Environmentální výchova z RVP ZŠ, považoval bych za prospěšnější vycházet prioritně z platných školských dokumentů (tedy RVP) a ne z oborů, které se studují na vysokých školách. Například dnes musí všichni vyučující při tvorbě školních vzdělávacích programů tyto dokumenty respektovat a svou činností písemně (do ŠVP) a samozřejmě při výuce realizovat. Musí dokonce explicitně uvádět, jak realizují průřezová témata a nikoliv jak realizují základy vědních disciplín. Z tohoto úhlu pohledu jsou pak velmi časté výroky autorky: o „realizaci výuky ekochemie na ZŠ“ velmi problematické.

V práci oceňuji zpracovaný a doplněný přehled didaktických her souvisejících s řešenou problematikou. Chybí mi tam ale uvedení souvislostí s tím, jak se prostřednictvím těchto jednotlivých her realizují klíčové kompetence, očekávané výstupy vzdělávacího oboru chemie a tématické okruhy průřezového tématu Environmentální výchova z RVP ZŠ. To by pak jistě bylo významným pomocníkem pro učitele, kteří by některé z uváděných her chtěli zařadit do výuky. (V práci se uvádí pouze ničím neomezený, ale velmi důkladný přehled „ekochemických her“ s jejich stručnou charakteristikou.)

Za problematické považuji i „vstupní a výstupní „testy“ v experimentální části práce. Realizace průřezového tématu Environmentální výchova má kromě poznatků zajišťovat i rozvíjení dovedností, návyků a postojů žáků k příslušné problematice. Výše uvedené testy jsou jen nástrojem ke zkoumání poznatků a to ještě z hlediska environmentální výchovy okrajových a obsahově značně problematických.

Některé další – dílčí poznámky:

- Na s. 19 je uvedena klasifikace metod vyučování, proč není na s. 20 uvedeno, kam hry v rámci této klasifikace patří?
- Někde se píše odkaz na literaturu, někde ne – např přílohy 5,6,7 jsou zcela převzaty a odkaz na literaturu odkud byly převzaty chybí (i když ta publikace je uvedena v seznamu literatury). Také někde se píše jméno autora, někde i jeho titul (např. s.28).

- Proč jsou v seznamu literatury mnohonásobně opakovány některé tituly?
- Jaký smysl má didaktická hra vzhledem k environmentální výchově, kde se žáci učí slovní označení nebezpečnosti spojovat s grafickým výstražným symbolem, když na všech výrobcích bývají uváděny současně?

Přes všechny poznámky a připomínky se domnívám, že práce splňuje požadavky na to, aby byla doporučena k obhajobě. (Její klady jsem zde rozsáhle nerozepisoval.)

V Praze 29.4.2009